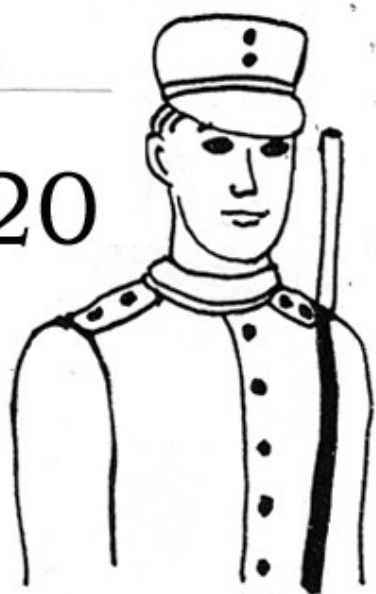

SLÄKTFÖRENINGEN

20

23

JUNBERG

Asa Erik - 91

önskar genom styrelsen alla medlemmar

God Jul
och
Gott Nytt År

Styrelsen vill önska Er alla i Tunbergsläkten en riktigt God Jul och ett Gott nytt år!

Mycket viktigt

Det finns ingen möjlighet för oss att få veta om du eller någon annan i din familj har bytt adress om du inte talar om det för oss. Resultatet blir att du inte får någon julhälsning, således att vi förlorar kontakten helt med dig. Dessutom kommer vi att skicka den till en felaktig adress i tron att den är den rätta. Posten skickar inte tillbaka med rätt adress numera. Så hjälp oss så att det blir rätt. Det enklaste är att skicka uppgiften till Urbans mejl eller telefon som du hittar här nedan. Särskilt viktigt är att få veta när någon avlidit.

Styrelsen 2023 - 2025 består av följande ledamöter

Ordförande	Åke Abrahamsson	Marka	070 660 24 53
V. Ordförande	Lennart Sandin	Herrljunga	070 218 25 96
Sekreterare	Birgitta Renström	Skövde	0727 26 82 00
Kassör	Urban Azelius	Ulricehamn	070 527 54 93
Övriga ledamöter	Marianne Grindeskog	Falköping	070 654 56 94
	Peder Wilhelmsson	Trädet	070 466 12 34
	Göte Gunnarsson	Skövde	070 511 11 83
	Margareta Thor	Kinnarp	070 974 08 14
	Gösta Wilhelmsson	Trädet	073 045 43 26
	Margareta Andersson	Falköping	070 674 50 00
Ersättare	Kurt Filipsson	Håkantorps	0500 45 50 71
	Jessica Winggren	Mölnbo	073 028 00 16

Ett mycket varmt tack för gåvor som föreningen har erhållit under året.

Alla gåvor, stora som små, är mycket välkomna.

Eftersom vi inte har medlemsavgifter på vanligt vis är vi helt beroende av gåvor till verksamheten för att den på sikt skall fungera. Använd vårt bankkontonummer SEB 5105 33 03084 eller tag kontakt med Urban, urban.azelius@telia.com.

Vi kommer att skicka julhälsningen digitalt till de E - postadresser vi har för att spara in lite på kostnaderna. Vi är hela tiden i behov av att öka ut vårt register av E-postadresser. Skicka ett mejl till urban.azelius@telia.com och gör det nu när det är som mest aktuellt. Vi är mycket tacksamma för detta.

birgitta.renstrom19@gmail.com

Detta är adressen ni skall använda när ni meddelar Birgitta att det har skett förändringar i familjekretsen. Detta hänger samman med en mycket viktig sak, nämligen uppdateringen av våra släktböcker. Åren går och nya Tunbergare föds medan andra går ur tiden. Det finns ingen möjlighet att hålla reda på detta om vi inte får reda på vad som händer i familjerna runtom i vår stora släkt. Birgitta är således den som skall få information om vad som har förändrats sedan sist. Det går naturligtvis lika bra att skicka brev till Birgitta Renström General Ericsons väg19 541 54 Skövde. Du kan naturligtvis ändra din adress även här.

Våra släktböcker

Bok 1 – som numera är en pärmupplaga. Allting är med, inklusive foton. Denna kostar 250 kronor. Observera att Ingrid har gjort en total revidering av innehållet. En pärmupplaga innebär att – om det nu finns något mer att rätta till – man lätt kan byta ut ett enstaka blad.

Bok 2 – Den kostar till 50 kronor. Det är faktiskt så att man måste ha Bok två om man har den första boken. Det är så många rättningar och nya uppgifter i den att man gott kan säga att Bok 1 och 2 är ”en bok”. Man måste faktiskt använda båda samtidigt om det skall bli rätt.

Bok 3 – Denna kostar 180 kronor. Den här boken ägnas åt Nils Tunbergs son ryttaren Anders Nilsson Frisk.

Bok 4 – Den här boken kostar 160 kronor. Detta är en pärm där nya uppgifter och eventuella rättningar från de olika grenarna ingår. Lätt att hitta i – varje släktgren har sin flik.

Vill du fylla på ditt bokbestånd skall du alltid ta kontakt med vår kassör Urban Azelius, Brunn 103, 523 90 Ulricehamn – tfn 070 527 54 93 - så berättar Urban hur och vad du skall betala och ni bestämmer fraktsätt med mera. Mailadress hittar Du ovan. Våra släktböcker är oumbärliga och själva kärnan i vår förening. Nu och för alltid finns alla uppgifter om vår stora släkt här.

Dessutom är böckerna fyllda av många fina berättelser.

Hemsidan

Adressen är falbygden.nu - lättare adress finns inte. Skriv bara in adressen i sökfältet så är saken klar. Hemsidan är aktiv men lider svårt av brist på intressant material för löpande uppdatering. Jag efterlyser medhjälpare som vill hjälpa till med att skaffa material. Om hemsidan skall leva måste många hjälpa till //Åke

Deltagare i Tunbergs sommarresa 2023. Foto Margareta Andersson.

Tunbergs sommarresa 2023

Tisdagen den 13 juni går 50 st upp i bussen, som ska ta oss till Ydrebygden. Den här resan har vi Jeanette vid ratten, hon hälsar alla välkomna och påminner om bältet. Första sträckan är lite lång, så för den som önskar en tupplur efter en tidig morgon så finns möjligheten nu. Vi rullar ner till Eksjö, där vår guide, som skall åka med hela dagen, ansluter. Nu börjar alla bli kaffesugna och vi styr kosan mot Ryzätra servering, där vi får kaffe och fralla. Vi fortsätter genom Ydrebygden och guiden berättar om sagor och sägner som finns i trakten. Nästa besök är Aasby emigrant- och skolmuséum. Där fick vi höra om Andrew Peterson, som förde dagbok om hela sin tid i Amerika och resan dit. Det är hans anteckningar som ligger till grund för Vilhelm Mobergs Utvandarna. Vi fick även en nostalgitripp i skolmuséet.

Solviken blir nästa stopp, där vi serveras "Torpötallrik" bestående av rökt regnbågslax med romsås och tillbehör samt kaffe och kaka.

Sedan styr vi till Kvarnkulla trädgård. Där blev vi guide och fick höra hur man med lite jord och "gröna fingrar" kan åstadkomma ett litet paradiset. Där fanns också en liten butik med växter och lite inredningsdetaljer.

En kort förflyttning och vi kommer till Nääs Gårdsbryggeri. Efter information om företaget provade vi 3 sorters öl, som säljs på Systembolaget och ett alkoholfritt. Även där fanns en butik med bland annat vildsvinskött.

Så var det sista stoppet för dagen, Brostorps Gårdsmejeri. Där serverades ostkaka med körsbärssylt och vi fick äta tills vi inte orkade mer. Där handlades ostkaka och flera sorters ost mm.

Dags att styra mot Eksjö igen och tacka guiden för en trevlig dag. Därefter var det skönt att luta sig tillbaka och njuta av tanken på allt vi sett och hört under dagen. Läs också Ingrid E Johanssons dikt om resan sist i julhälsningen.

Margareta Andersson

-0-

Framåt i julhälsningen finns fantastiska bilder som dokumenterar en avgörande epok i odlingshistorien. När traktorn kom till gården gick det inte att runda stenarna så som hästarna klarade. Då kom den tidens innovatörer med sina stenbilar som en räddande kraft. Man har undrat hur de kunde kroka fast stenarna så att det gick att lyfta dem snabbt och lätt. De hade ett väl beprövat trick som innebar att de borrade ett cirka 15 centimeter djupt hål för att sedan släppa ner en sprint som var konisk och tjockast nertill. Därefter satte man i en kil emellan som låste alltihop och sedan var det bara att lyfta – snabbt och enkelt. Lika enkelt att lossa på det hela när stenen var på plats. Var stenarna för stora att lyfta plockade man fram dynamiten. Åke A.

Läs Margareta Thors text först!

Stenupptagning på Granet, Kinneved 1953

Jag hittade två fotografier i min pappas fotoalbum på s k stenbilar. Med hjälp av dem kunde man få upp väldigt stora stenar. Jag var 9 år då och kommer ihåg hur fascinerande det var att titta på. Efter ett telefonsamtal med den (förmodligen) siste levande stenbilsköraren, Olof Klasson, snart 90 år, i Floby, fick jag veta lite mer. Olof och hans bror Erik bodde i Erstorp i Grolanda och de ägde och körde stenbilar mellan åren 1955 och 1960. Olof trodde att det var bröderna Gustav och Gösta Lind från Grolanda som var på Granet 1953 och namnet Lind klingar bekant i mina öron.

Stenupptagning på Granet i Kinneved 1953

Stenupptaging. Se Margareta Thors text.

När sommaren var som ljusast gick Ingrid Johansson ur tiden. Under sin levnad betydde hon oerhört mycket för vår släktförening. Hon var med och startade den i sent 1970-tal och när den formellt bildades i maj 1981 fanns hon med självklarhet med i styrelsen och det var hon ända till årsmötet och släkträffen 2022. Då hade många kommit och gått genom åren men Ingrid var kvar. Hon var på många vis föreningen personifierad i kraft av sina stora kunskaper om släktforskning; kunskaper som var nödvändiga för att målsättningarna skulle gå i mål, således att kartlägga släkten ner till minsta detalj. Det är klart att många bidrog med kunskaper om släkten i början och den första släktboken byggde nog på ett grupparbete, eller en kommitté, men den stora och omfattande fortsättningen var Ingrids verk. *Nedan får vi läsa de minnesord över Ingrid som barnen lät publicera i Falköpings tidning. Vi bevarar Ingrid och hennes gärning i ett ljust minne. Åke A.*

Minnesord över INGRID JOHANSSON

Ingrid föddes i Lillegården, Hudene Slutarp den 3:e maj 1933. Familjen på det lilla jordbruket var inte så stor, mamma Ellen som arbetade extra på syfabrik i Slutarp, pappa Helmer som även körde mjölkbil och storebror Ingvar. Eftersom Ingrid varit en hängiven släktforskare, har hon skrivit en ingående berättelse om sig själv i sitt släktforskarprogram. Här finns en riklig mängd gamla minnen och betraktelser, av vilka några kan passa bra att dela med sig av här.

Hennes första minne är från ett fruktansvärt åskoväder. Barnen vågade inte stanna hemma när föräldrarna skulle ned till mossen för att mjölka korna, men för att slippa se alla blixtar gömde de sig under ett täcke på ängen. Kanske är denna otäcka upplevelse orsaken till att Ingrid under resten av livet hade stor respekt för åskan. Hon steg alltid upp ur sängen och satte sig vid köksbordet om det började mullra nattetid. Man skulle vara beredd ifall det slog ned. Ett annat starkt minne var när pappa Helmer blev inkallad till det militära i all hast. När Ingrid kom hem från skolan stod mamma Ellen på trappan med tårar i ögonen. Pappa hade inte hunnit säga hej då till barnen. Ingrid minns att kriget var otäckt nära, det pågick ju under nästan hela hennes skoltid. Och när Ryssland för ett drygt år sedan invaderade Ukraina verkade det som om hennes oro för krig och elände i närområdet åter väcktes till liv. "Det är otäckt det där med Ukraina", konstaterade hon flera gånger.

Hon mindes också att det inte var så gott om flickkompisar i barndomen. Hon fick ofta leka med storebrors vänner och när hon började första klass i Slutarps småskola var de bara två flickor. Hon var en duktig elev och mycket intresserad av geografi. Bl a lärde hon lärde sig att rabbla Asiens alla 125 städer utantill, något hon uppmanades göra när skolinspektören kom på besök. Hon missade inte en enda stad, vilket givetvis gjorde henne väldigt stolt. Geografi-intresset var något som Ingrid bar med sig hela livet och kanske är det orsaken till att vi barn har fått en så stark reslust och upptäckaranda. Ingrid fick gå fortsättningskola sex veckor 1947, konfirmerades i Kinneveds kyrka samma sommar och följande vinter var hon bland de första eleverna att gå i det nybyggda skolköket i Kinnarps skola. Som alla andra barn och ungdomar hjälpte Ingrid till på gården, både i hemmet och i jordbruket. Första jobbet utanför hemmet var på Risholmens torvmosse där hon kupade torv och tjänade ihop till en egen cykel.

Därefter följde arbete först på ett väveri och sedan på en syfabrik i Slutarp. Då insåg hon dock att hon verkligen ville göra något annat i livet och inte ha ett så stillasittande arbete. Istället hamnade hon på Slutarps konditori och därefter Bergs konditori inne i Falköping där hon var kvar ända till hon gifte sig fem år senare. Arbetet inne i Falköping gav henne nog en bra skjuts i livet. Här fick hon en veckolön som var lika hög som hennes månadslön varit i Slutarp. Hon cyklade och åkte buss till stan om somrarna, men hyrde sig ett rum hos en jämgammal kompis resten av året.

I sin ungdom engagerade hon sig, som så många andra i Kinneved, i NTO. Här hade de mycket skoj med bl a revyer och festligheter. Här träffade hon Yngve som en kväll 1951 skjutsade henne hem på sin cykel. Det var väl då det sa "klick". Ingrid var stolt över att ha skaffat körkort tidigt. I juli 1954 körde hon upp. Yngve lånade då bil av sina föräldrar och de åkte till Oslo för att förlova sig. Bröllopet stod 9 juni 1956 med fest i Lillegården och flytt till Fröje där Yngves bror, svägerska och föräldrar också bodde. Ingrid dubbelarbetade med både hushåll och gårdssysslor. Två dagar innan första dottern Gunilla föddes satt hon på traktorn och ruskade en hel dag, mindes hon.

Lillasyster Marita föddes mitt i vintern 1960. Ett år senare gick flyttlasset till Klockaregården i Skörstorp. Ingrid berättade ofta hur väl mottagna de blev av alla vänliga Skörstorpsbor. Här engagerade hon sig i allt föreningsliv som fanns med syförening, CKF och hembygdsförening. Även på Klockaregården var Ingrid högst delaktig i jordbruket med bl a höhängning, tröskning och mjölkning. Ofta kom föräldrarna och svärföräldrarna till hjälp i hushållet och som barnvakt. Lillebror Conny föddes våren 1965. Allteftersom jordbruket moderniserades med tröska, självlastarvagn och fler traktorer samt mjölkorna såldes av, så kunde Ingrid ägna mer tid åt det växande hushållet. Hon saftade, syltade, lagade mat, sydde kläder till alla barn och såg till att hushållskassan räckte till allt nödvändigt.

Ingrid har alltid haft ett gott hjärta och öppnat sitt hem för många som varit i behov av ett. 1958–59 tog familjen hand om Waltraud, en flicka från Braunschweig som behövde miljöombyte ett par somrar. Under tio somrar från 1969 kom Åsa från Skövde som sommartös. Något år hade hon med sig en kompis och ett annat år fick dessutom en tonåring från Varv bo i Klockaregården.

Det här gjorde hon främst för den goda sakens skull, men det innebar även ett välkommet tillskott till hushållskassan – pengar som hemmafrun själv fick bestämma över. Att vara jordbrukare var ju i övrigt ingen lukrativ sysselsättning på 70-talet men Ingrid såg de här åren till att modernisera hemmet genom inköp av tvättmaskin, hushållsassistent, torktumlare osv. 1975 utökades familjen mer permanent då man valde att bli familjehem åt Mariana och Carina, som kom att stanna i familjen i många år. Ingrid delade med sig rikligt av sin kärlek, omsorg samt ordning och reda till alla dessa barn. Hon var en person med starkt rättvisepatos och har alltid velat behandla alla lika. Hon var mycket noga med att Mariana och Carina skulle känna sig lika välkomna i familjen som de egna barnen, och givetvis även ställa samma krav på att hjälpa till, göra nytta och ta livet på allvar.

När alla barnen till slut var utflugna behövdes nya sysslor. 1986 började hon städa på Mössebergs Kurort men det dröjde inte många dagar innan en personalbrist i köket innebar att hon därefter var kokerska med stort ansvar för kurortens matlagning. Hon stortrivdes verkligen under de här åren, både genom att få göra nytta i ett annat sammanhang än hemma på gården, få nya och egna vänner och vara uppskattad av både gäster och arbetskompisar. Inte minst för att hon här självständigt fick tjäna sina egna pengar. Det blev dock bara sju år i köket på kurorten innan artrosen hindrade henne för mycket i arbetet.

Sjukdomen blev därefter värre. Mellan 2005 och 2012 bytte hon samtliga leder i knän och höfter samt stelopererade ryggen. Sämre cirkulation ledde på sikt till amputationer av både tår och till sist höger underben.

Trots alla dessa prövningar och krämpor behöll hon sitt goda humör och positiva inställning livet ut. I takt med att rörelseförmågan blev sämre, ökade säkert betydelsen av att hon begåvats med en exceptionellt skarp hjärna och oslagbart minne. I familjen har vi många gånger skämtat om henne som en ”levande datamaskin” – något som var till god nytta inom hennes stora intresse – släktforskning. Det började redan 1974 när hennes syssling från Minnesota, Donna Haines med familj, kom på besök. Det var början på en livslång vänskap och otaliga besök av mängder av olika släktingar i båda riktningarna. Sedan började hon släktforska på allvar och var en av initiativtagarna till bildandet av Släktföreningen Tunberg 1981 (Yngves släkt) och bidrog starkt till att det togs fram en omfattande släktbok som kunde presenteras fem år senare.

Därefter var det hon som idogt och noggrant arbetade med kompletteringar och uppdateringar under alla år fram till 2022 då hon avslutade sina uppdrag i styrelsen. Ett annat mastodont-projekt som hon genomförde mer på egen hand var den 400 sidor tjocka Skörstorpsboken, där hon tog reda på och katalogiserade samtliga Skörstorpsbor i varje gård från 1700-talet fram till nu. Ett imponerande projekt som hon påbörjade med papper och penna men slutförde på dator i word – ett verktyg hon lärde sig bemästra på egen hand i 65-årsåldern.

I vuxen ålder fick Ingrid ändå användning för sina extra-ordinära geografikunskaper från skoltiden. Det blev många resor runt om i Sverige, Norden och Europa men även till såväl USA som Kina. En höjdpunkt var säkert resan till Thailand 1988 då dotter Gunilla fick med sig både mamma och svärmor på en spartansk ryggsäcksluff. Och sådan var hon, vår mamma Ingrid – nyfiken att se nya platser, aldrig rädd att använda moderna hjälpmedel, positiv, tvekade aldrig att följa med på kortare utflykter eller längre resor, ville gärna umgås med släkt och vänner och dessutom alltid vara till nytta på något sätt. Hon gillade att vara spindeln i nätet och samordna aktiviteter, njöt av att få tjänstgöra som det där levande uppslagsverket. Tålmodig och prövad av sina ledsjukdomar men ändå med en stark livsgnista bevarad fram till sista stund. Hon gladdes till exempel över att det gått så bra för alla hennes nio barnbarn och fem barnbarnsbarn och att hon hann få reda på att ytterligare ett var på väg innan hon gick bort.

Vi kommer att sakna vår mamma. Hon dog lugnt och stilla efter en svår tarmoperation men med oss barn och ett barnbarn vid sängkanten. Hon lyssnade och deltog så gott hon kunde i våra samtal under flera timmar på sin dödsbädd och vi tröstade oss med det hon sagt flera gånger på senare tid: *”Nej, jag är inte rädd för att dö, men det är ju väldigt roligt att få leva”*.

Vila i frid kära mamma! Hälsa pappa!

Dina barn

Släktresan 2023

Så är vi åter på väg
Att se en del av vårt land
Vackert är det ju så säg
När det inte är bara sand

Nej skogar och ängar vi ser
Och humor har guiden vår
När han skämtar vi ler
Men även många fakta vi får

Kaffe och fralla i Ydre vi får
Det smaka gott efter lång väg
Sedan vi på bussen åter går
För att åka vidare på vår färdväg

På Asby emigrantmuseum
Där fanns många rum
Med historien om Anders som
Till Amerika en gång kom

Vilhelm Moberg detta tog till grund
För historien om utvandrarernas stund
På denna jord, det var inget lätt liv
Att över atlanten ta ett kliv

I Solviken solen var rund
Och även magen blev nu rund
Som vanligt var maten god
Och fint dukat vid vårt bord

fortsättning:

Oj Oj vad berget blomma
Härligt att dit få komma
Och se vad man med blommor kan göra
Och om hennes gröna få höra

Sen var det provning av ölet
Hur det smakade jag ej vet
Men många tyckte det var bra
Och ville flaskor med hem ta

På Brostorp gjordes många ting
Även tjusigt blin-bling
Och ostkaka så söt
Vi där till kaffet njöt

När vi resan hemåt styr
Och säger adjö till en glad fyr
Som guidat oss väl
Har för sin lön väl gjort skäl

Vi tackar igen för en härlig tur
Undrar varje år hur
Maggan och kompisarna resan hitta
Men det kan väl kvitta

Det blir ju varje gång så bra
Så tack skall ni och chauffören ha
Hoppas vi ses igen nästa år
Om hälsan vi alla behålla får

Skrivet av Ingrid E Johansson